

Det nye

Aalborg

ONDE TORSDAG 8. SEPTEMBER 2005 3. SEKTION

Signe Friis dropper V-liste

FARVEL: Den unge byrådspolitiker, Signe Friis, kan ikke leve med Mariann Nørgaard som spidskandidat, derfor trækker hun sig fra Venstres liste. Venstrevælgeforeningen beklager, at de nu mister deres stemmesluger

Læs mere

side 2

I offentlighedens søgelys

Haveforeningen Lunden er fire år gammel, og har erstattet Nibes gamle kolonihaveforening af 1921, der under en del protester blev jævnet med jorden for at skabe plads til udvidelse af plejehjemmet Solsidecentret, børnehaven Myretuen, og kirkegården. Menighedsrådet vurderede, at behovet for pladskrævende såkaldte planebegravelser voksede.

Formand Poul E. Petersen og hustru Inger-Lise. Hun stammer fra Narvik i det nordlige Norge 2200 kilometer fra Nibe, og for hende er haven noget nær tropisk.
- Kolonihaven plejer sjælen. Der er fred, og jorden er i en fin stand.

- Vi har plads til flere i naturskønne omgivelser. Formand for Kolonihaveforeningen Lunden, Poul E. Petersen, stiller nye seniorer.

Gå med i Lunden...

NIBE: Udvalget for teknik og miljø i Nibe Kommune har nu med omgående virkning givet grønt lys for udlejning af haver i Kolonihaveforeningen Lunden til andre end nibenitter. Blot de bor i Det nye Aalborg, og Aalborg Kommune har for kort tid siden bevilget samme tilladelse til borgerne i Nibe, Hals og Sejlfod.

Den dyreste parcellergrund i tilflyttermagneten Nibe koster op mod en million, mens markedsøkonomien formelt er sat ud af drift i Det nye Aalborgs 2385 kolonihaver, hvor de 27 selskaber suverænt bestemmer prisen for lejen af jord, køb og salg, og prisen er overkommelig.

En naturskøn parcel i Nibe på eksempelvis 500 kvadrater kan i øjeblikket erhverves for et indskud på 2500 kroner, mens de faste

omkostninger løber op i 1500 kroner om året. I Aalborg ligger priserne både lidt under og lidt over niveauet i Nibe.
- Der er skærkesempler fra København, hvor kolonihaver blev solgt for flere hundrede tusinde kroner. Sådanne tilstande vil vi ikke have, siger formand for Lunden, Poul E. Petersen.
- Vi er solidariske i den forstand, at bestyrelsen sætter priserne, penge under bordet er strengt forbudt, for alle skal kunne være med. Opgaver vi en handel, der strider mod reglerne, bliver den prompte annulleret.

14 haver

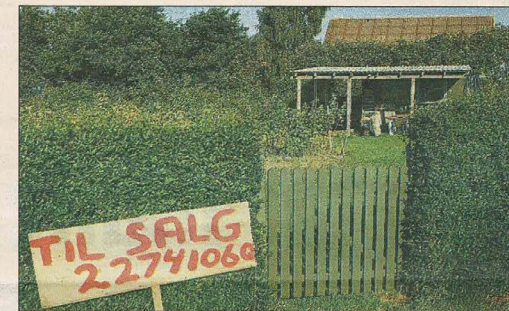
Kolonihaveforeningen Lunden råder i øjeblikket over 14 haver - resten af Det nye Aalborgs kolonihaver ligger i Aalborg Kommune - men

Lunden agter nu at udvide med op mod 20. De kommunale planer om en børnetby er droppet, og arealet overgivet til foreningen, der sår nye flere medlemmer.
- De vil skabe økonomi til at udvide servicen med eksempelvis et fælleshus, fortæller formanden.
Socialt udsatte
Poul E. Petersen er overbevist om, at de ind imellem lange ventelister til kolonihaver i Aalborg, og problemerne i disse steder med socialt svage grupper, gør det attraktivt at bygge på en parcel i Nibe. Ventelisterne omfatter især de Annebergvej-nære selskaber Bartholine Jørgensens Minde, Fjordglimt og Vesterkær, samt Strøbergminde.
- De fleste haver er velfungerende, men Strøbergminde er desværre et af

de kolonihaveselskaber i Aalborg, der har problemer med socialt udsatte, siger formand for Danmarks Kolonihaveforbund region Nordjysk, Inger K. Andersen.
- Mennesker, der ofte bor ulovligt, opgiver daktølser, og vi ser frem til, at jorder i kommunen finder en løsning, og sætter dem ud, tilføjer den nordjyske formand, der nyder en stor del af sit othim i Aalborg-haven Jørgen Berthelsen Minde.
Lundens Poul E. Petersen understreger, at det er bestyrelsen, der ikke blot bestemmer priserne, men også hvem, der har lov til at blive medlem.
- Den ret har vi heldigvis endnu ikke benyttet os af, men søger uønskede elementer et lejemaal hos os, afviser vi dem blankt.

INDBYDELSE: Kolonihaveforeningen i Nibe tager forskud på kommunesammenlægningen, og opfordrer aalborgensere til at slippe for ventelister og social uro for 1500 kroner om året

Nibe. I kolonihaveforeningen Lunden søger de flere medlemmer til deres pragtfulde område.

Venstremænd bag kolonihave-bevægelsen

Af **Lars Vedsted**

lars.vedsted@nordjyske.dk

AALBORG: Mange forbindelser mellem kolonihavebevægelsen og Socialdemokraterne, men bevægelsens fader, Jørgen Berthelsen fra Lindholm, sad i byrådet og Landstinget for Venstre.

Han blev født på et husmandssted i Lindholm i 1851, og arbejdede sig op ad den sociale rangstige fra vognterdreng, karl, glasværksarbejder og tillidsmand til ejer af en vognmandsforretning og siden entreprenør.

I Midten af 1880'erne fremlagde han de første planer om at indrette småhaver for Aalborgs arbejderbefolkning. Ved en lejeauktion over en del af Aalborg Kommunes markjorder 19. marts 1884, udlejede han for en årlig lejeafgift på 551 kr. et areal på 100.770 kvadrater i syv år. Arealet lå direkte op til byen langs en bred og dyb

flodgrøft, der kunne levere vand.

Jørgen Berthelsen fik dispensation fra et forbud mod fremleje fra Aalborg Byråd, da han agtede at udstykke parcellen til småhaver. Gennem midten af det store areal bliver der anlagt en otte alen bred vej, der afsluttes af broer over en å, og forsynet med gitterlår med låse og en nøgle til hver af de 85 småhaver på 1000 kvadrater.

Der melder sig flere interesserede, end der er haver, og Berthelsen foretager en lodtrækning. I december 1884 vælger de nye kolonihavelejerne en bestyrelse, og vedtager, at jordlejen de første år skal være på 14 kroner for hver have.

Kolonihavebevægelsen vinder terræn, forståelse, og 11. maj 1908 opstår Kolonihavelejerforeningens Forbund, det senere Kolonihaveforbundet.

FAKTA

KOLONIHAVER

- Der er omkring 62.000 kolonihaver i Danmark. Det nye Aalborg har 2385 - de 2371 i Aalborg Kommune, 14 i Nibe, og ingen i Sejlfod og Hals Kommuner. Kolonihave-arealerne i Aalborg Kommune omfatter 1.417.315 kvadrater.
- I 2001 vedtog Folketinget Danmarks første kolonihavelov. 53.669 haver blev gjort varlige.
- Alle kolonihaver skal være "væsentlige".

- gens muligheder for rekreation og beskæftigelse i fritiden".
- Havelodderne må ikke være større end 400 kvadrater, der skal være tilladelse til opbevaring af redskaber, eventuelt tilladelse til at overnatte, men haverne må ikke benyttes til helårsbeboelse.
- Varige kolonihaver kan kun nedlægges, hvis "væsentlige"

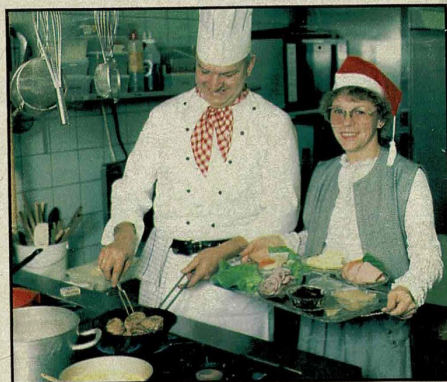
● Når man nærmer sig hovedstaden Dalmose i den sydvestjællandske kommune Hashøj, kan man ikke undgå at bemærke den glade julemand, som hilser alle velkommen til byen. Inde på hovedgaden hilser en flok af hans kollegaer med fra lygtepælene.

Kvinden bag nisserne er den 42-årige Inger-Lise Pedersen. En jente fra Narvik i Nordnorge, der ad kærlighedens uransagelige veje er endt i den lille stationsby, hvor hun nu sammen med sin mand er med til at sætte humør og kulør på livet.

Som ganske ung tog Inger-Lise den lange vej fra sin

fødeby for at videreuddanne sig i København. Selv om hun kun havde planer om at blive i Danmark højest et år, så vendte hun aldrig tilbage til sit hjemland. For Amor – og Poul Erik – stoppede hende inden da. I øvrigt til stor forbavselse for hendes mor, der aldrig havde drømt om at hendes datter ville blive gift.

– Jeg har altid været glad for at tegne og male. Jeg brugte al min tid på det, så jeg fik aldrig lært at lave mad og slige sager, derfor sagde mine forældre ofte til mig, at jeg aldrig ville blive gift. »Der er da ingen, der vil have dig, når du ikke kan lave

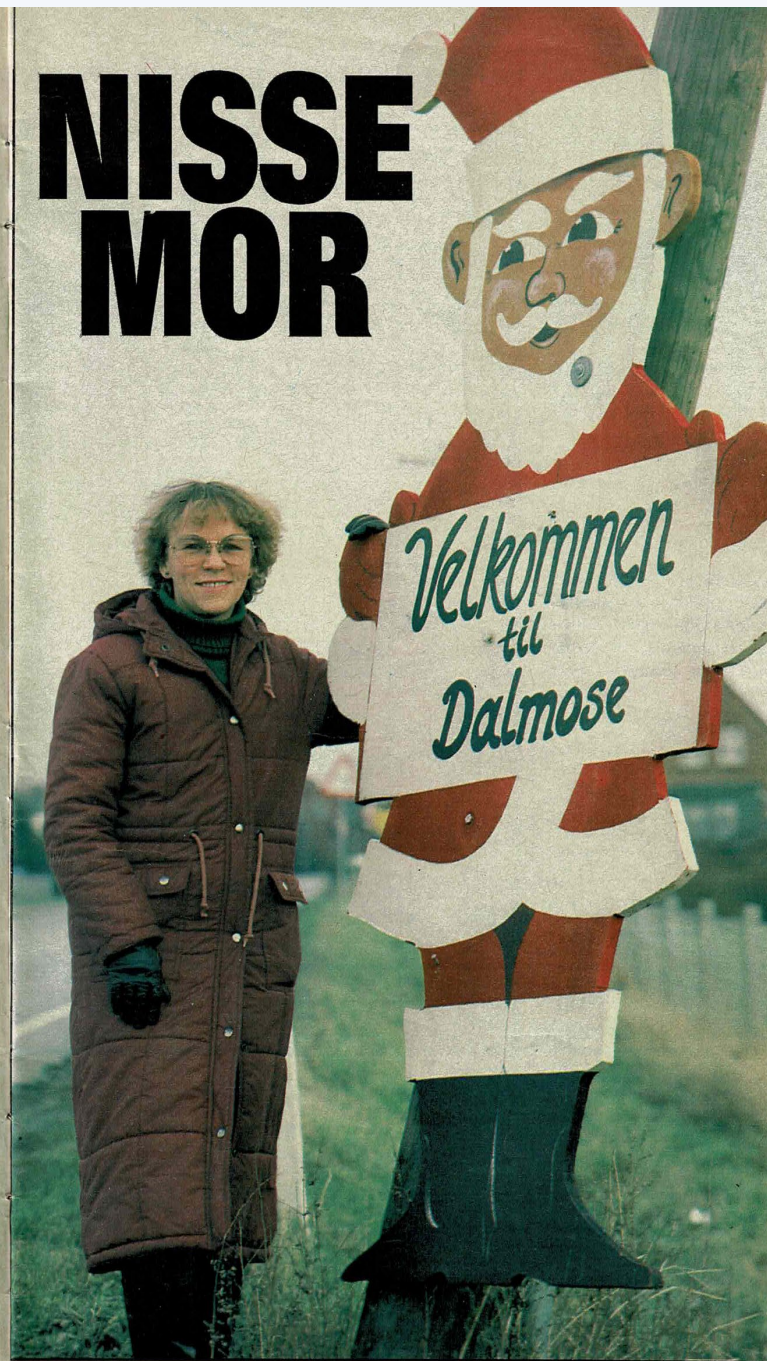
Der er masser af julestemning i kroen, og den når helt ud i køkkenet, hvor Poul Erik hjulpet af Inger-Lise trylser med lækre juleretter

Tekst: LILLI HENRIKSEN
Foto: WILLI HANSEN/
ALFA FOTO

Hvis julemanden i lygtepælen kunne sige noget, ville der nok være lidt norsk accent i hans »hej«

NISSE MOR

mad», drillede de, fortæller Inger-Lise.

Endnu i dag efter mere end 20 års ægteskab kalder denne bemærkning et glad grin frem hos de to, der mødtes en sen nattestund på et ydmygt sted, hvor Poul Erik arrivere-de efter en pludselig indskydelse, som han ikke siden har fortrudt.

– Som jeg sagde til mine svigerforældre: »Pyt med at Inger-Lise ikke kan lave mad. Jeg kan«, fortæller han, der i dag har realiseret en gammel drøm om egen kro.

– Det er stadig Poul Erik, som står for maden i det daglige. Vel har han lært mig at lave de mest almindelige retter, men som regel nøjes jeg med at gå til hånde. Det passer os begge udmærket, siger Inger-Lise. Tid til at male bliver der dog også, hvilket ses ikke blot på de mange nisse-mænd i byens gader, men også på et utal af malerier, der pryder kroens vægge.

– Ideen med nisserne fik Poul Erik. Sådan er det som regel. Han får ideerne, og jeg udfører dem, siger hun.

Både hun og Poul Erik husker tydeligt den hektiske novemberuge, hvor deres garage blev omdannet til nissefabrik. Syv dage og syv nætter arbejdede de på højtryk for at være klar med julegaven til den by, de var kommet til som fremmede få år før.

– Ingen måtte vide det før i sidste øjeblik udover Borger-, Handels- og Håndværkerforeringen, som jeg tidligere havde foreslået ved juletid at pynte vor ellers så triste hovedgade. Vi lå vandret, hamrede og savede, og Inger-Lise malede julemænd, som vi måtte varmeblæse, så de kunne nå at blive tørre til tiden, fortæller Poul Erik.

– Jeg elsker julen og dens stemning, og derfor var jeg med på Poul Eriks nisse-idé med det samme – selv om jeg nåede at blive godt øm i armen af at male de i alt 44 julemænd, fortæller hele Dalmoses nissemor, hvis gadekunst er blevet så populær, at mindre ærlige sjæle ikke kan holde fingrene væk.

– Desværre er kun lidt over halvdelen af nisserne tilbage i dag. Resten er enten revet i stykker eller stjålet. Det er ærgerligt. Men det kan nu ikke spolere mit julehumør, siger Inger-Lise med et overbevisende jentesmil, inden hun haster ud med et duftende sulefad til de mange gæster, der venter i den julepyntede krostue. ■

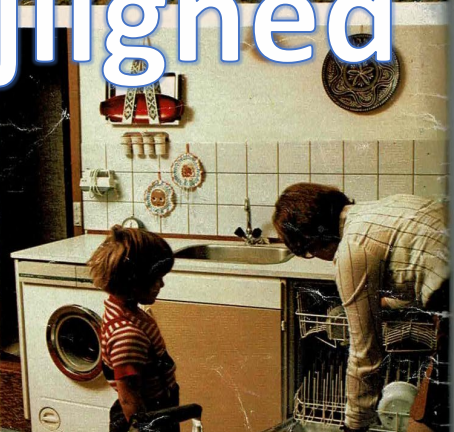

Byskovparken i Slagelse

Artikel i Alt for Damerne 1974

Vores lejlighed

5. Tremmewæggen deler stuen op i opholds- og spiseafdeling. Bagest ses det åbne køkken.

6. I kælderen under centret er fritidslokaler, der bruges til ungdomsklub, fritidsklub, beboermøder eller som her-til-lilleputklubben, hvor mødre fra bebyggelsen skiftes til at passe hinandens børn.

7. Vaskemaskinen hører med til lejligheden.

8. Ingen overskabe har den ene hylde, der ville have givet dobbelt så god udnyttelse.

der er 3,3 kvadratmeter, og det virker meget beskedent, når man kommer fra den overdådige entré. Udstyret er så beskedent, som det kan være.

Og så er der pulterrummet på én gang halvanden meter. Det giver god plads til en hel del mindre sager, som skal stoves til side. - Orden er her ikke, beklager Inger Lise. Her er det sted, vi samler rodet. Men det er dejligt, at man slipper for at rende i kælderen, hver gang man skal sætte lidt til side.

Mini-bad

Mod øst ligger soverummet, som med lidt god vilje kan kaldes to værelser og et kammer. Her er der ikke ruttet hverken med kvadratmeter eller skabsplads. Der kan stå to senge i hvert af de større værelser. Kammeret er så lille, som et kammer kan være. Familien Petersen har ordnet det, så de to større drenge bor i ét større rum, mens den mindste har kammeret og for-

Regn i stuerne

Lejligheden er nogenlunde selvforsynet med skabsplads. Men de fleste skabe er samlet i den opulente entré i form af to store dobbeltskabe. Da der mangler skabsplads i kammer og ét soveværelse, skal familien ud i gangen for at hente det tøj, man skal have på. Et skab har hylde, de eneste hylde, der findes i lejligheden, resten er bare rum, og det giver for dårlig udnyttelse. Ingen af overskabene er for eksempel forsynet med den ene hylde, der ville give dobbelt så god udnyttelse af skabspladsen.

Familien Petersen bor i den tidlige og billige afdeling. Til gengæld, siger Poul Erik, har man godt kunnet mærke, at dette elementbyggeri har været et eksperiment også for bygherre og arkitekt. Vi har været prøvekamner, og lige vellykket har det ikke altid været. Altanerne her på første blok bugter sig i bakkedal, når man flugter hen ad facaden. Vi kan se på de nyere blokke, at man har lært af erfaringerne.

Der har været en række gennemgående fejl både i denne blok og i nogle af de senere.

En af dem er, at ved kraftige regnskyl slår regnen ind i stuerne, fordi der er en fuge mellem altan og mur, som man har svært ved at få lukket. Byggeadministrationen har dog været large

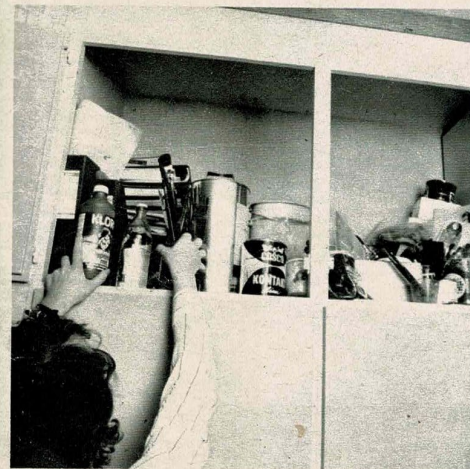
tersen sætter mest pris på, er miljøet i og omkring Bykovparken. Byggeriet er stort nok til at have eget center lige i nærheden. Kommunen har placeret skole og børneinstitutioner lige op til. Der er kun et par minutter til centrets supermarked, bank og pub. Neden for centret ligger en rigtig pæn svømmingpool for byggeriets beboere, et livligt sted om sommeren. Et net af gangstier forbinder blokke, parkeringspladser og center. Og bedst af alt er, at der er fri udsigt til Slagelse Lystskov og det åbne land. Endnu da. Vil man til byen, tager det 13 minutter med busen. Skal man videre på arbejde, for eksempel i København, er tiden på gennemgående tog under en time.

Beboerforeningen er aktiv og prøver at skabe sammenhold i nybyggeriet. - - I begyndelsen, siger Poul Erik Petersen, var mange af beboerne folk på gennemrejse. De boede her nogle måneder, mens de byggede hus. Nu er de fleste bofaste, og det skulle give muligheder for, at man bedre kan lære hinanden at kende og komme hinanden ved. Det gælder ikke mindst beboerne i de pensionistlejligheder, der er spredt rundt i byggeriet.

Det naturlige mødested er underetagen i centret, hvor der er store fritidslokaler. Her kører beboerne selv ungdomsklub, fritidsklub og legestue for de mindste. Forældre fra byggeriet er ulønnet hjælp i arbejdet. Lokalerne kan også bruges til møder og fester, og målet er at få dem udnyttet hele dagen og hver dag. Det kan muligvis også give lidt mere ro i de overdækkede centergange ovenpå, hvor unge mennesker godt kan larme lidt rigeligt.

Det samlede byggeri virker hverken voldsomt eller knugende. Gulstensblokkene er fire etager høje, og er drysset ud over landskabet med rimeligt hensyn til det kuperede terræn.

Fortættelse side 69.

1. august 2004

Kom med i Lunden

De frugter er langt fra forbudne hos Inger-Lise og Poul Erik Petersen. Her spidser de munden efter en overflod.

Af Jakob Lage

jakob.lage@nordjyske.dk

NIBE: Poul Erik Petersen kan godt falde i staver over tiden. Det er en underlig størrelse. Ikke mindst i en kolonihave.

Lunden er erstatningen for kolonihaverne ved kirken, hvor kirkegården gnavede sig ind på den gamle haveforening.

I dag er to af de gamle indehavere af haver fulgt med i Lunden, hvor der foreløbig er 15 grunde, hvoraf de 13 er lejet ud.

Poul Erik er formand for den nye haveforening. Faktisk bor han og hustruen, Inger-Lise, i den anden ende af Lundevej. Langt hjemmefra er de altså ikke når de fordyber sig mellem blomster og buske.

Men der er alligevel en verden til forskel. Hver have har godt nok vand, men det er ikke lagt ind i husene. Der er hverken strøm eller telefon.

Lunden ligger ved rideklubben i Nibe og udsigten er uforlignelig. Med græssende heste på bakkede skrån timer. Kommunen har udlagt området til erstatning for haverne nærmere byen.

- Det var Auken i sin tid, der fik indført den regel, så kolonihaverne ikke forsvandt helt, fortæller Poul Erik Petersen.

I Lunden er der naturligvis et reglement, men det er ikke noget problem at opretholde ordenen. Et brev fra formanden om at holde lidt bedre orden, og så

Der er hverken lys eller vand i husene, men masser af hjerterum og tid til at stresses af.

FLERE HAVER LEDIGE

- Haveforeningen Lunden blev stiftet for to år siden, men kommunen begyndte at leje haverne ud for ti år siden.
- Der er udlagt 15 haver på

omkring 500 kvadratmeter hver og der er jord til yderligere 10-15 haver.

- Den årlige leje er 1500 kroner og indskuddet er 2500 kroner, som betales tilbage ved fraflytning.

er den klaret.

Det er også haveforeningen selv, der lejer jorden af kommunen. Hver lejer så sin lod af haveforeningen.

- Vi kunne godt lade forbundet stå som lejer, men det er meget bedre at vi lige kan tage en snak med teknisk forvaltning, hvis der er noget vi gerne vil have gennemført. Det går meget nemmere på den måde, end hvis forbundets advokat skriver til kommunen om et eller andet.

Tiden. Den går. Også i Lunden. Der er bare det ved det, at det gør ikke noget at en opgave venter. Stresset forsvinder i Lunden. Det er et paradys og hos Poul Erik og Inger-Lise, er det stedet hvor de næsten bibelsk plukker af naturens gaver. Sorten discovery har blomstret og sat de fineste, plukkemodne æbler. Poul Erik vil gerne have frugter.

Og han vil gerne have plads, men i Lunden er det Inger-Lise, der regerer, hævder formanden.

Inger-Lise er fra Norge, faktisk næsten så nordligt, man kan komme det. Hun er fra Narvik og det er norden polargrænsen.

Så hver kvadratcentimeter skal og bliver udnyttet. Det er utroligt så mange hyggeløse, der kan være på 550 kvadratmeter og så har husherren endda fået plads til en petanquebane bagved og med et hak i hækken, hvor de svedne vittigheder ikke forstyrrer omverdenen.

De fem, der gerne vil være med til at genoplive Silderevyen i forbindelse med årets Sildemarked. Til venstre for bordet bagest Kristian Møller fra Sildemarkedsudvalget, forrest Ellen Marie Møller. Til højre for bordet bagest Poul Erik Petersen, Ingelise Petersen og Leo Østergaard.

Silderevyen genopstår måske

INITIATIV: Revyentusiaster, samlet i Nibehallen, enige om at gøre et genoplivningsforsøg

NIBE: For få år siden var Silderevyen i Nibe et hit i forbindelse med de årlige sildemarkeder og trak fulde huse såvel i begyndelsen i Brænderigården som efter udflytningen til Nibehallen.

Men så stoppede det hele. Ikke fordi publikum svigtede, men simpelt hen fordi staben af glade amatører, så-

vel på som omkring scene, ikke mere orkede den enorme indsats, det er, at få en lokalrevy op at stå.

Nu er der imidlertid tegn i sol og måne på, at en genoplivning af revyen kan komme på tale - allerede ved dette års Sildemarked i begyndelsen af september.

I hvert fald har en gruppe

revyentusiaster været samlet i Nibehallens cafeteria, havde inviteret alle interesserede til at give møde.

Selv om der kun inklusive Nordjyskes udsendte mødte seks op, så var der ingen begravelsesstemning at spore, men masser af optimisme med hensyn til mulighederne for at få samlet en stab til

revyprojektet.

- Vi vil skrive til folk, der tidligere har medvirket i silderevyer, for at høre, om de vil være interesseret til at forsøge igen, siger Poul Erik Petersen, der har mange revyer bag sig og godt vil fungere som tovholder for en ny silderevy. Egentlig er det Kristian Møller fra silde-

markedsudvalget, der sammen med hustruen Ellen Marie har fostret ideen om at genoplive revyen. Der blev så rettet en henvendelse til Poul Erik Petersen, som også fandt projektet interessant og indvilligede i at agere tovholder - eventuelt også stå som instruktør.

GAMMELDAWS TORVEDAG I NIBE

Nibe Handelsforenings udvalg der stod bag årets udgave af Gammeldaws Torvedag i Nibe, strålede lørdag om kap med den sol, som i sommerens løb har været ganske nærig med sine stråler over Danmark.

Lørdag skinnede solen over arrangementet for 3. år i træk, og det blev en klar succes med mange mennesker, både bag arrangementet, men også publikum på Torvet og i Nibes forretninger i øvrigt.

Som det fremgår af billederne, var der såvel stemning, musik, underholdning og bespisning, ind imellem de mange handl'ere som det også blev til, og det satte sit afgørende præg på Torvedagen.

Forretninger og foreninger fra Nibe og fra oplandet faldt bød deres varer, og alle havde de gjort meget ud af dagen, med pyntede boder, spændende varer og udklædning anno 1904.

Tak fra Nibe Handelsforening

Aktivitetsgruppen bag Gammeldaws Torvedag vil hermed rette en særlig tak til følgende:

Nibe Rotary Klub og Beredskabet for praktisk hjælp. Nibe Harmonikaklub for underholdningen, som gav en god stemning.

Tak til Keld for hjælpen i sidste øjeblik, og til alle udstillerne, fordi I var med til at gøre dagen rigtig hyggelig.

På vegne af Aktivitetsgruppen, Nibe Handelsforening

Jette Grønhoj

Nibe Harmonikaklub satte den helt rigtige musikalske torvedags stemning.

Mogens Madsen, til daglig Spar Nord og medlem af Nibe Handelsforenings bestyrelse, havde afsat lørdagen som »kræmmer«. Her faldbød han bl.a. gode tilbud fra Nibes butikker. I posen havde han også særlige »bondefanger«-tilbud, og ind imellem skulle halsen jo også smøres.

Nibe Y's Mens Club sørgede for servering af vafler med tilbehør til den søde tand.

Lions Club Nibe rykkede ud med den kendte Sildegig